

[Aksel Larsen.]

Teori, som alle borgerlige Nationaløkonomer prædiker med stor Iver, det er en Teori, som alle arbejdsgiverinteresserede er vældigt Tilhængere af, og som vi snart sagt Dag ud og Dag ind ser prædikeret i den borgerlige Presse, og det er en Teori, hvis nationaløkonomiske Uholdbarhed Gang paa Gang er blevet paavist.

Jeg kan ikke se rettere, end at med denne Formulering i Brevet fra de to Hovedorganisationer har De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg faktisk tilsluttet sig denne nationaløkonomisk forkerte og absolut arbejderfjendtlige Idé. Der er ikke noget overraskende i det; de har nemlig samtidig ved hele deres Virksomhed og ved dette Initiativ, som de Samvirkendes Forretningsudvalg har været med til, tilsluttet sig en Praksis, der vil være til Skade for Arbejderne i Henseende til Løn- og Arbejdsforhold.

Man siger i Brevet, at disse Bestræbelser nødvendiggor, at der tilvejebringes en Form, hvorved Afgørelser om Løn- og Arbejdsspørgsmaal kan træffes uden Anvendelse af Arbejdskampe, hvorved altsaa forstaaas Strejke eller Lockout. Det vil sige, at man enes om selv at bede om at faa den tvungne Voldgift gennemført. Saa lang Tid dansk Fagbevægelse har eksisteret, har saavel Fagbevægelsen som Helhed som ogsaa dens øverste Ledelse og ogsaa Socialdemokratiets Ledelse officielt været Modstandere af tvungen Voldgift. Man har ganske vist i en Aarrække haft til Princip gennem Afgørelser her i Rigsdagen praktisk at gennemføre tvungen Voldgift i konkrete Situationer, men hver Gang har man erklæret, at man stadig væk er Modstander af Princippet og derfor kun ønsker det gennemført denne ene Gang. Nu forlader man altsaa denne Stilling, som man hidtil med mange Argumenter har erklæret var den absolut rigtige og eneste holdbare, og erklærer sig for Tilhænger af Princippet tvungen Voldgift.

Jeg ved ikke, om man over for denne Argumentation fra min Side skulde komme og sige, at det ikke er helt rigtigt, for Loven er jo kun tænkt som midlertidig, og den skal udløbe til 1. November 1941. Hvis man kunde tænke sig at komme med en saadan Indvending, vil jeg dertil sige, at jeg giver ikke meget for, at Loven er midlertidig, at den skal udløbe til 1. November 1941, og at den endogsaa kan ophæves tidligere ved saakaldt kgl. Anordning. Jeg ved udmærket vel, at denne Lov bliver nøjagtig lige saa midlertidig som en midler-

tidig Skattelov; vi har Erfaring for, at midlertidige Skattelove overhovedet aldrig ophæves.

Altsaa, man har forladt sit principielle Standpunkt og er nu blevet Tilhænger af konstant tvungen Voldgift.

Maaske vil man saa hertil sige: Ja, men vi har jo i den berømte Erklæring om det nationale Samarbejde sagt, at vi lægger alle vore Principper bort, og dette er nødvendiggjort ved de Forhold, der blev skabt den 9. April. Hertil vil jeg sige, at ikke alene efter den 9. April, men ogsaa efter at den omtalte Samarbejdserklæring fra de fem saakaldte anstændige Partier kom ud til Offentligheden, har de Samvirkendes øverste Ledelse — hvoraf det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, der er Ordfører i denne Sag, er Medlem — beskæftiget sig med Spørgsmaalet og været enig om, at man fortsat er Modstander af tvungen Voldgift. Hvad der har faaet Forretningsudvalget for de Samvirkende til paa en Maaned at skifte fra Modstand mod tvungen Voldgift, principiel Modstand mod tvungen Voldgift, til at være med til at fremsætte et saadant Forslag, det kunde jeg godt lide at faa at vide.

Ja, en Slags Forklaring har de Samvirkendes Formand, Laurits Hansen, givet ved sin berømte eller berygtede Tale ved Gerlev-Mødet. Der taler han om, at en Omstilling er nødvendig, og siger, at hvis vi ikke selv foretager denne Omstilling, er der andre, der vil gøre det for os, og derfor maa vi hellere selv gøre det. Motiveringen forekommer mig noget barok. Der er nogle onde Mennesker, der vil hænge os, lad os derfor hænge os selv i en Fart, for at de andre ikke skal gøre det. Det er en Argumentation, som er en ledende Socialdemokrat værdig, men en Argumentation, som jeg ikke tror vil blive godkendt hverken af den danske Arbejderklasse eller af det overvældende Flertal af det danske Folk.

Man siger endvidere, at man ved at give Ideen til dette Lovforslag ønsker at skaffe Mulighed for at tilvejebringe Ensartethed i Regler om Løn- og Arbejdsforhold paa Omraader, hvor der hidtil har hersket Vilkaarlighed i saa Henseende. Dette Formaal er i hvert Fald ikke opnaaet. Der var Bestemmelser i det af Organisationerne oprindelig fremsendte Udkast til Forslag, der gik i den Retning, men de er fjernet med det store Viskelæder, ført af Venstre og det ærede Medlem Hr. Krag.

Jeg talte om dette Lovforslags temmelig lange Tilblivelseshistorie. Dets Tilblivelseshistorie begynder officielt med om-